

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยหกสิบเก้า

คลีคลายเส้นสายแห่งคำพยากรณ์: ทำความเข้าใจสัญลักษณ์ของ "ป้อมปราการ"
ในพระธรรมดาเนียล

Jeff Pippenger
2024-03-31

ข้อที่สิบแห่งบทที่สิบเอ็ดของพระธรรมดาเนียล ได้รวบรวมสารภายในและสารภายนอกเข้าด้วยกันด้วยคำว่า "ป้อมปราการ" ความเชื่อมโยงที่ข้อนี้ทำไว้กับคำพยากรณ์หกสิบห้าปีของอิสยาห์ ซึ่ให้เห็นว่า "ป้อมปราการ" ของคำพยากรณ์ภายนอกคือรัสเซีย และ "ป้อมปราการ"

ภายในของพระวิหารซึ่งพระคริสต์ทรงยกขึ้นในประวัติศาสตร์ช่วงเดียวกัน ป้อมปราการภายนอก ซึ่งอยู่ในข้อที่สามสิบเอ็ด ถูกระบุว่าเป็น "สถานบริสุทธิ์แห่งกำลัง"

เป็นตัวแทนของกษัตริย์หรืออาณาจักรฝ่ายโลก ส่วนป้อมปราการภายใน หรือสถานบริสุทธิ์แห่งกำลังภายใน คือพระวิหารซึ่งทูตแห่งพันธสัญญาทรงยกขึ้นภายในสี่สิบหกปี

ในอภิสุทธิสถานแห่งพระวิหารนั้น (ป้อมปราการ) พระเจ้าประทับในสถานสวรรค์

ในพระธรรมดาเนียล มีคำภาษาฮีบรูอยู่สองคำที่ต่างก็ได้รับการแปลว่า "สถานนมัสการ" คำหนึ่งคือ "miqdash" และอีกคำหนึ่งคือ "qodesh" "Miqdash" อาจหมายถึงสถานนมัสการของคนนอกศาสนา หรือสถานนมัสการของพระเจ้า หรือแม้แต่ป้อมปราการก็ได้ ส่วน "qodesh" นั้น

ในพระคัมภีร์ใช้เฉพาะเพื่อหมายถึงสถานนมัสการของพระเจ้าเท่านั้น "สถานนมัสการ" (miqdash) แห่งกำลัง (ป้อมปราการ) ในข้อที่สามสิบเอ็ดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ได้รับการแปลว่า "สถานนมัสการแห่งกำลัง"

และคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า สถานนมัสการ ในที่นั้นคือ "miqdash" ซึ่งเป็นตัวแทนของกรุงโรม อันเป็นสัญลักษณ์แห่งกำลังของโรมในประวัติศาสตร์ทั้งของโรมนอกศาสนาและโรมสันตะปาปา

ดาเนียลใช้คำภาษาฮีบรูทั้งสองคำนี้อย่างระมัดระวังยิ่ง

ในข้อพระคัมภีร์ทั้งหลายที่เป็นเสาหลักสำคัญของแอ็ดเวนตีส เราพบคำว่า "สถานนมัสการ"

แล้วข้าพเจ้าได้ยื่นผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่งกำลังพูดอยู่

และผู้บริสุทธิ์อีกองค์หนึ่งได้กล่าวแก่ผู้บริสุทธิ์องค์นั้นซึ่งกำลังพูดว่า นิमितเรื่องเครื่องบูชาประจำวัน

และการละเมิดอันก่อให้เกิดความรกร้างว่างเปล่า

ซึ่งมอบทั้งสถานบริสุทธิ์และพลโยธาให้ถูกเหยียบย่ำอยู่ได้เท่า จะยาวนานถึงเมื่อไร?

และท่านนั้นกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า จนถึงสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์จะได้รับการชำระ Daniel

8:13, 14.

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "สถานนมัสการ" ในทั้งสองข้อนั้นคือ "qodesh"

และใช้เฉพาะเพื่อหมายถึงสถานนมัสการของพระเจ้าเท่านั้น ในข้อสิบเอ็ด ซึ่งระบุถึงกรุงโรมนอกศาสนา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิหารแพนธีออนในนครโรม เราพบคำว่า "สถานนมัสการ"

แต่ในข้อนั้นเป็นคำภาษาฮีบรูว่า "miqdash."

แท้จริง เขายกตนขึ้นแม้ต่อเจ้านายแห่งพลโยธา และเพราะเขา เครื่องบูชาประจำวันจึงถูกนำไปเสีย

และสถานที่แห่งสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ก็ถูกเหยียดลงเสีย ดาเนียล 8:11

"สถานนมัสการแห่งกำลัง" ในข้อสามสิบเอ็ดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด คือคำภาษาฮีบรูว่า "miqdash" และคำนี้ปรากฏเชื่อมโยงกับคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "ป้อมปราการ" ในข้อเจ็ดและข้อสิบของบทที่สิบเอ็ด

ในข้อเจ็ด กษัตริย์ฝ่ายใต้ได้ยกเข้าไปถึงนครโรมและจับกษัตริย์ฝ่ายเหนือเป็นเชลย เพราะเขาได้เข้าไปในป้อมปราการของเขา แต่ในข้อสิบ กษัตริย์ฝ่ายเหนือเพียงยกขึ้นไป "ถึง" "ป้อมปราการ" เท่านั้น เพราะเขาหยุดอยู่ที่เส้นพรมแดนแห่งอาณาจักรของตนกับอียิปต์ ข้อถัดไปจึงกล่าวถึงพรมแดนที่ราฟาอ "สถานนมัสการแห่งกำลัง" ในข้อสามสิบเอ็ด คือ "miqdash" ของ "ป้อมปราการ"

ยุทธการแห่งเขตแดนที่ราฟาอเป็นแบบอย่างของยุทธการแห่งเขตแดนในยูเครน ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์นั้นเป็นที่เข้าใจได้เมื่อยอมรับว่า "ศิระ" คืออาณาจักรหรือกษัตริย์ เป็นป้อมปราการแห่งกำลังของเขา แต่คำพยากรณ์นั้นกำลังกล่าวถึงความจริงทั้งภายในและภายนอก "สถานนมัสการแห่งกำลัง" สำหรับแนวภายนอกนั้น แทนไว้ด้วยสถานนมัสการ "miqdash" และสถานนมัสการแห่งกำลังสำหรับแนวภายในนั้น แทนไว้ด้วยสถานนมัสการ "qodesh"

ค.ศ. 1844 ถึง 1863

เป็นแนวประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่แสดงให้เห็นการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ช่วงเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปีแห่งการกระจัดกระจายที่มีต่อราชอาณาจักรฝ่ายเหนือสิ้นสุดลงในปี 1798 และเส้นเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปีเดียวกันที่มีต่อราชอาณาจักรฝ่ายใต้สิ้นสุดลงในปี 1844 เส้นเวลาทั้งสองนี้เป็นตัวแทนของธรรมชาติเบื้องต่ำของมนุษยชาติและธรรมชาติเบื้องสูงของมนุษยชาติ ธรรมชาติเบื้องต่ำซึ่งราชอาณาจักรฝ่ายเหนือเป็นภาพแทนนั้นคือกาย และธรรมชาติเบื้องสูงคือศิระ ศิระคือราชธานีของราชอาณาจักร และเป็นกษัตริย์ด้วย เพื่อการอุปมานี้ พระคริสต์ทรงเลือกยูดาห์ ราชอาณาจักรฝ่ายใต้ เพื่อประทับพระนามของพระองค์ไว้ และนครหลวงก็คือเยรูซาเล็ม เยรูซาเล็มเป็นที่ซึ่งสถานนมัสการแห่งกำลังตั้งอยู่ และภายในสถานนมัสการนั้นมีห้องพระที่นั่งสำหรับกษัตริย์ ผู้ทรงเป็นศิระด้วย

"เจ็ดเวลา" แห่งเลวินิตี บทที่ยี่สิบหก เป็นความจริงประทับตราขั้นสุดท้ายในปี 1856 ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อประทานฤทธิ์เดชแก่ธงสัญญาณให้กระทำพระราชกิจให้สำเร็จ ตั้งแต่ปี 1844 ถึง 1863 พระคริสต์ทรงประสงค์จะทรงรวมพระเทวภาพของพระองค์เข้ากับมนุษยชาติชั่วคราว แต่มนุษยชาติได้กบฏ.

ในเวลานั้น พระองค์ยังไม่อาจทรงเปลี่ยนแปลงธรรมชาติฝ่ายต่ำของมนุษย์ได้ เพราะการนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อพระองค์เสด็จมาครั้งที่สอง แล้วพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงธรรมชาติฝ่ายสูงของมนุษย์ให้เป็นตามพระฉายาของพระองค์ โดยทรงรวมศิระของมนุษยชาติเข้ากับศิระของพระลักษณะแห่งพระเจ้า ศิระนั้นคือราชธานีของอาณาจักร ศิระนั้นคือกษัตริย์ และเมื่อพระคริสต์ทรงกระทำการเปลี่ยนแปลงซึ่งพระลักษณะแห่งพระเจ้ารวมเป็นหนึ่งกับมนุษยชาติ พระองค์ทรงรวมศิระของทั้งมนุษยชาติและพระลักษณะแห่งพระเจ้าไว้ในสถานนมัสการ ณ กรุงเยรูซาเล็ม ในอภิสุทธิสถาน ที่ซึ่งพระคริสต์ประทับร่วมกับพระบิดาของพระองค์.

ผู้ใดมีชัย เราจะโปรดให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา ดังที่เราเองก็มีชัยแล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์ ผู้ใดมีเหตุ กิจพึงสิ่งทีพระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย วิวรรณ์ 3:21, 22

พระคริสต์ทรงสัญญาว่า ผู้ที่เอาชนะได้ (ชาวเลาดีเซีย) ดังที่พระองค์ได้ทรงเอาชนะแล้ว (และกลายเป็นชาวฟีลาเดลเฟีย) จะได้นั่งร่วมกับพระองค์ในสถานที่ฝ่ายสวรรค์.

ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำในพระคริสต์ เมื่อพระองค์ทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากความตาย และทรงให้ประทับ ณ เบื้องขวาของพระองค์ในสถานสวรรค์ ... และได้ทรงให้เราทั้งหลายเป็นขึ้นมาด้วยกัน และทรงให้เรานั่งด้วยกันในสถานสวรรค์ในพระเยซูคริสต์ เอเฟซัส 1:20, 2:6

การเชื่อมไม้สองอันของเอเสเคียลเข้าด้วยกัน (มนุษย์ชาติร่วมกับพระลักษณะพระเจ้า) สำเร็จขึ้นในสถานบริสุทธิแห่งกำลังของพระเจ้า (qodesh) ในห้วงเวลาเดียวกันกับที่ป้อมปราการแห่งกำลัง (miqdash) ถูกกระทุ้งเป็นกู่แฉะเชิงพยากรณ์ซึ่งเชื่อมโยงทั้งเส้นภายในและเส้นภายนอกของคำพยากรณ์ที่กาเบรียลมาเพื่อให้ดาเนียลเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่จะบังเกิดแก่ประชากรของพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

พระคริสต์ทรงประสงค์จะทรงกระทำงานนี้ให้สำเร็จในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอร์ไรต์ แต่การงานนั้นถูกขัดขวางโดยการกบฏในปี 1863 กระนั้น ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1844 ถึง 1863 ยังคงดำรงอยู่เป็นเส้นหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นถึงงานที่ได้พยายามกระทำนั้น

ข้อสิบแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดมีค่าสำคัญสำหรับการเข้าใจสารภายในและสารภายนอกของข้อสิบเอ็ดถึงข้อสิบห้า ซึ่งมาถึงประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของเราในปี 2014 ข้อสิบระบุถึงปี 1989 ซึ่งเป็นเวลาสิ้นสุดในขบวนการปฏิรูปของคณหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีค่าสำคัญที่ทำให้ปี 2014 ได้รับการยอมรับว่าเป็นหมุดหมายหนึ่งในประวัติศาสตร์แห่งการประทับตรา

เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

ผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาได้เสด็จมายังพระวิหารที่พระองค์ได้ทรงสถาปนาไว้อย่างฉับพลัน หลักหมายดังกล่าวเป็นแบบอย่างถึงวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามได้มาอีกครั้ง และแดรคันที่เจ็ดก็เริ่มเป่าขึ้นอีกครั้ง จากนั้น ประวัติศาสตร์ของช่วงปี ค.ศ. 1840 ถึง 1844 ก็จะต้องเกิดซ้ำด้วยเช่นกัน เพราะทูตสวรรค์ที่ลงมาเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 นั้น มิใช่ผู้ใดอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ และพระราชกิจของพระองค์คือการทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของพระองค์

ช่วงปี 1840 ถึง 1844 ยังเป็นตัวแทนของช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า เช่นเดียวกับที่ช่วงปี 1844 ถึง 1863 เป็นตัวแทนของช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า ซิสเตอร์ไวท์จัดให้ประวัติศาสตร์ของปี 1844 สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ของกางเขน และกางเขนเป็นตัวแทนของการแบ่งแยกประวัติศาสตร์สองช่วง ช่วงละสามปีครึ่ง ซึ่งทั้งสองช่วงสอดคล้องกัน กางเขนยืนยันว่าประวัติศาสตร์ช่วงก่อนหน้าซึ่งเริ่มต้นในปี 1840 และสิ้นสุดในปี 1844 และประวัติศาสตร์ช่วงถัดไปจนถึงปี 1863 เป็นประวัติศาสตร์คู่ขนานสองช่วง ซึ่งทั้งสองช่วงต่างก็เป็นตัวแทนของช่วงเวลาแห่งการประทับตรา

เส้นแรกตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844 เป็นตัวแทนแห่งชัยชนะของมิชชันนารีแห่งฟีลาเดลเฟีย ส่วนอีกเส้นหนึ่งตั้งแต่ปี 1844 ถึง 1863 เป็นตัวแทนแห่งความล้มเหลวของมิชชันนารีแห่งเลาดีเซีย ทั้งสองจำพวกนี้ถูกนำเสนอไว้ในดาเนียลบทที่สิบ เพราะดาเนียล ซึ่งเป็นตัวแทนของพรหมจารีผู้มีปัญญาที่มีชัยชนะในช่วงเวลาแห่งการประทับตราของคณหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ได้เห็นนิมิต แต่บรรดาผู้ที่อยู่กับท่านได้หนีไปจากนิมิตนั้น

และในวันที่ยี่สิบสี่ของเดือนแรก เมื่อข้าพเจ้าอยู่ริมแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำฮิดเดเคลนั้น ข้าพเจ้าได้เงยตาขึ้นดู และดูเถิด มีชายผู้หนึ่งสวมเสื้อผ้าป่านเนื้อละเอียด เอวคาดด้วยทองคำแห่งอุฟาซ ภายของท่านก็ดุจเบริล พระพักตร์ของท่านดุจแสงฟ้าแลบ นัยน์ตาของท่านดุจประทีปเพลิง แขนและเท้าของท่านมีสีดั่งทองคำขัดมัน และก้อยค่าของท่านมีเสียงดุจเสียงของมหาชน และข้าพเจ้าคือดาเนียล ผู้เดียวเท่านั้นที่ได้เห็นนิมิตนั้น เพราะคนที่อยู่กับข้าพเจ้ามิได้เห็นนิมิตนั้นเลย แต่ความหวาดสะพรึงอย่างยิ่งได้ครอบงำเขาทั้งหลาย จนเขาพากันหนีไปซ่อนตัว ดาเนียล 10:4-7

ในดาเนียลบทที่เจ็ด หลังจากทีดาเนียลได้เห็นนิมิตเรื่องสัตว์ร้ายที่เป็นสัตว์นักล่าแล้ว
กาเบรียลก็มาชี้แจงนิมิตนั้น

ข้าพเจ้า ดาเนียล มีความทุกข์ใจในจิตวิญญาณของข้าพเจ้าอยู่ภายในกายของข้าพเจ้า
และนิมิตแห่งศึกระยะของข้าพเจ้าก็กระทำให้ข้าพเจ้าว้าวุ่น ข้าพเจ้าเข้าไปใกล้ผู้หนึ่งในหมู่ผู้ที่ยืนอยู่ที่นั่น
และถามเขาถึงความจริงของสิ่งทั้งปวงนี้ เขาจึงบอกแก่ข้าพเจ้า
และกระทำให้ข้าพเจ้ารู้คำอธิบายของสิ่งเหล่านั้น ดาเนียล 7:15, 16

ในพระธรรมดาเนียล บทที่แปด ภายหลังจากทีดาเนียลได้เห็นนิมิตเรื่องสัตว์ทั้งหลายแห่งสถานนมัสการแล้ว
กาเบรียลก็มาชี้แจงนิมิตนั้น

และต่อมาเมื่อข้าพเจ้า คือดาเนียล ได้เห็นนิมิตนั้นแล้ว และแสวงหาความหมายอยู่ ดูเกิด
มีผู้หนึ่งยืนอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า มีลักษณะประหนึ่งมนุษย์
และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของมนุษย์จากระหว่างผนังทั้งสองของแม่น้ำอูล ซึ่งร้องเรียกและกล่าวว่า
กาเบรียลเอ๋ย จงกระทำให้ชายผู้นี้เข้าใจนิมิตนั้น ดาเนียล 8:15, 16

ในดาเนียลบทที่เก้า ภายหลังจากทีดาเนียลได้เข้าใจจำนวนปีซึ่งเยเรมีย์ได้ระบุไว้
และซึ่งได้รับการสำแดงไว้ในงานเขียนของโมเสสทั้งในฐานะคำสาปแช่งและคำปฎิญาณของพระเจ้า
กาเบรียลก็มาชี้แจงนิมิตนั้น

และขณะที่ข้าพเจ้ากำลังกล่าวอยู่ กำลังอธิษฐาน
และสารภาพบาปของข้าพเจ้าและบาปของอิสราเอลชนชาติของข้าพเจ้า และทูลคำวิงวอนของข้าพเจ้าต่อ
พระพักตร์พระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้าเพื่ออุทิศพรเสด็จแห่งพระเจ้าของข้าพเจ้า; ไซแล้ว
ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังกล่าวคำอธิษฐานอยู่ กาเบรียลผู้นั้นซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตแต่ต้นนั้น
ถูกใช้ให้บินมาอย่างรวดเร็ว ได้แตะต้องข้าพเจ้าราวเวลาเครื่องบูชายามเย็น และท่านได้แจ้งแก่ข้าพเจ้า
และพูดกับข้าพเจ้าว่า โอ ดาเนียล บัดนี้ข้าพเจ้าออกมาเพื่อให้ท่านมีปัญญาและความเข้าใจ ดาเนียล
9:20-22

ฉะนั้น โดยอาศัยพยานสามประการ ทั้งหมดจากพระธรรมดาเนียล เมื่อกาเบรียลกล่าวแก่ดาเนียลในบทที่สิบว่า
ท่านมาเพื่อให้ดาเนียลเข้าใจสิ่งที่จะบังเกิดแก่ชนชาติของพระเจ้าในวาระสุดท้าย กาเบรียลก็กำลังอธิบาย
“มาราห์” ซึ่งเป็นนิมิตเชิงเหตุปัจจัยในรูปเพศหญิง ทีดาเนียลได้เห็น
และชนชั้นอีกพวกหนึ่งได้หลบหนีไปจากนิมิตนั้น

บัดนี้ข้าพเจ้ามาเพื่อให้ท่านเข้าใจถึงสิ่งที่จะบังเกิดแก่ชนชาติของท่านในกาลวันสุดท้าย
เพราะว่านิมิตนั้นยังมีไว้สำหรับอีกหลายวันข้างหน้า ดาเนียล 10:14

นิมิตทีดาเนียลได้เห็นซึ่งก่อให้เกิดการแยกออกจากกัน ในหมู่ผู้เชื่อนั้น คือ
นิมิตแห่งการทรงปรากฏของพระคริสต์ นิมิตแห่งสองพันสามร้อยปี
แต่เป็นการสำแดงของนิมิตนั้นในลักษณะฝ่ายหญิง
เป็นความเข้าใจในนิมิตแห่งการทรงปรากฏอย่างนับพลันของพระคริสต์ในฐานะพระผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา
ที่ได้เปลี่ยนดาเนียล (และบรรดาผู้ที่ดาเนียลเป็นตัวแทน) ให้เป็นตามพระฉายาของพระคริสต์ สิ่งซึ่ง
“เกิดขึ้นแก่ชนชาติของพระเจ้าในวาระสุดท้าย” นั้น แทนไว้โดยประวัติของพวกมิลเลอไรต์ตั้งแต่ปี 1840 ถึง
1844 และโดยพวกมิลเลอไรต์ตั้งแต่ปี 1844 ถึง 1863 ด้วย ชนพวกหนึ่งหลีกเลี่ยงจากนิมิตนั้นด้วยการกบฏ
และอีกชนพวกหนึ่งติดตามพระคริสต์ด้วยความเชื่อเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด
เพื่อนั่งร่วมกับพระองค์ในสถานที่ฝ่ายสวรรค์

กระนั้น

เมื่อกาเบรียลอธิบายนิมิตซึ่งประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้ายถูกเปลี่ยนให้เป็นตามพระฉายาของพระคริสต์ เขาได้แสดงประวัติศาสตร์ภายนอกของโลกออกมา นิมิตของดาเนียลเกี่ยวกับพระคริสต์นั้น กาเบรียลได้อธิบายว่าเป็นประวัติศาสตร์ภายนอกของช่วงเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เมื่อในการอธิบายของกาเบรียลได้มาถึงประวัติศาสตร์ของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 แล้ว ประวัติศาสตร์ที่ถูกเน้นว่าเกิดขึ้นก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ของข้อสิบหกนั้น จะเป็นที่น่าสนใจได้ก็ด้วยกุญแจแห่งความเข้าใจซึ่งในข้อสิบถูกแทนไว้ว่าเป็น "บ่อมปรากการ" เท่านั้น ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ผลของนิมิตทุกประการได้เริ่มคลี่คลายออกตั้งลือชื่อนอยู่ภายในลือทั้งหลาย

และพระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้า ตรัสว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย
สภาพนี้คืออะไรที่พวกเขาจะมีอยู่ในแผ่นดินอิสราเอล โดยกล่าวว่า วันเวลายืดยาวออกไป
และนิมิตทุกอย่างก็ล้มเหลว? เพราะฉะนั้นจงบอกพวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า
เราจะกระทำให้สภาพนี้สิ้นไป และพวกเขาจะไม่ใช้สิ่งนี้เป็นสภาพในอิสราเอลอีกต่อไป
แต่จงกล่าวแก่พวกเขาว่า วันเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว และผลสำเร็จของนิมิตทุกอย่างก็เช่นกัน
เพราะว่าจะไม่มีนิมิตดวงอีกต่อไป หรือการทำนายประจบสอพลอภายในวงศิวานอิสราเอล
เพราะเราเป็นพระยาห์เวห์ เราจะกล่าว และถ้อยคำที่เราจะกล่าวนั้นจะสำเร็จ จะไม่ยืดเวลาออกไปอีก
เพราะในวันเวลาของพวกเขเจ้า โอ วงศิวานที่กบฏเอ๋ย เราจะกล่าวถ้อยคำนั้นและจะกระทำให้สำเร็จ
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ อีกครั้งหนึ่งพระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้า ตรัสว่า
บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด คนในวงศิวานอิสราเอลกล่าวว่า
นิมิตที่เขาเห็นนั้นเป็นเรื่องของวันเวลาที่จะมาถึงอีกนาน และเขาพยากรณ์ถึงกาลเวลาที่อยู่ห่างไกล
เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่พวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า
จะไม่มีถ้อยคำใดของเราถูกยืดเวลาออกไปอีกต่อไป แต่ถ้อยคำที่เราได้กล่าวนั้นจะสำเร็จ
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ เอเสเคียล 12:21-28

ท่ามกลางวงลือแห่งคำพยากรณ์ทั้งปวงที่กำลังหมุนอยู่ภายในวงลือแห่งคำพยากรณ์อื่น ๆ ในประวัติศาสตร์นั้น มีวงลือหนึ่งซึ่งพระวิญญูญาณแห่งการดลใจได้ทรงแจ้งแก่นักศึกษาคำพยากรณ์แห่งวาระสุดท้ายว่า เป็นวงลือซึ่งชะตากรรมนิรันดร์ของพวกเขาจะถูกตัดสินโดยวงลือนั้น บรรทัดแล้วบรรทัดเล่า วงลือนั้นจะต้องเป็นนิมิตที่ดาเนียลได้เห็นด้วย ซึ่งเปลี่ยนเขาให้เป็นตามพระฉายาของพระคริสต์ เพราะนิมิตนั้นเองเป็นสิ่งที่ระบุว่ามีสิ่งใดจะบังเกิดแก่ชนชาติของพระเจ้าในวาระสุดท้าย

"องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าอย่างชัดเจนว่า
รูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นจะถูกจัดตั้งขึ้นก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลง;
เพราะฉะนั้นจะเป็นบททดสอบยิ่งใหญ่สำหรับประชากรของพระเจ้า
โดยบททดสอบนี้ชะตากรรมนิรันดร์ของพวกเขาจะถูกตัดสิน ความเห็นของท่านนั้นสับสนยุ่งเหยิงด้วยความ
ไม่สอดคล้องกันจนแทบจะมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะถูกหลอกกลาง!"

"ในวิวรณ์ บทที่ 13 เรื่องนี้ได้ถูกนำเสนอไว้อย่างชัดเจน; [วิวรณ์ 13:11-17, quoted]."

"นี่คือการทดสอบที่ประชากรของพระเจ้าจะต้องเผชิญก่อนที่พวกเขาจะได้รับการประทับตรา
ทุกคนที่พิศวงในความภักดีต่อพระเจ้าโดยการถือรักษาธรรมบัญญัติของพระองค์
และปฏิเสธที่จะรับวันสะบาโตปลอม จะอยู่ภายใต้ธงของพระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้า
และจะได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์
ผู้ที่ละทิ้งความจริงซึ่งมีต้นกำเนิดจากสวรรค์และยอมรับวันสะบาโตวันอาทิตย์
จะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย" Manuscript Releases, เล่ม 15, หน้า 15.

การทดสอบซึ่งถูกระบุว่าเป็นการทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้ายนั้นมียุสองประการ ประการแรก คือ การทดสอบที่เรียกร่องให้นักศึกษาคำพยากรณ์ตระหนักถึงพัฒนาการของรูปสัตว์ร้าย ซึ่งคือการผสานกันระหว่างคริสตจักรกับรัฐในสหรัฐอเมริกา ก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์ ประการที่สอง คือ การทดสอบที่ก่อให้เกิดขึ้นภายในบุคคลซึ่งเป็นตัวแทนโดยดาเนียลหรือโดยบรรดาผู้ที่หลบหนี ไม่ว่าจะเป็รูปสัตว์ร้ายหรือพระฉายาของพระคริสต์

การแยกออกนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานว่าเหล่าหญิงพรหมจารีเหล่านั้น "เห็นนิมิตใหญ่นี้" ดังที่ดาเนียลได้เห็น หรือว่าพวกเขาหลบหนีจากนิมิตนั้น กุญแจสำคัญในการเห็นนิมิตใหญ่นี้แสดงไว้โดยคำว่า "ป้อมปราการ" เราจะศึกษาต่อไปในบทความถัดไป

"ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ทูลทูลภาพซึ่งได้ทรงสั่งสอนยอห์นนั้น มิได้เป็นผู้ใดที่ต่ำต้อยไปกว่าพระเยซูคริสต์ การที่พระองค์ทรงวางพระบาทขวาไว้บนทะเล และพระบาทซ้ายไว้บนแผ่นดินแห้ง แสดงให้เห็นถึงบทบาทซึ่งพระองค์กำลังทรงกระทำอยู่ในเหตุการณ์ช่วงสุดท้ายแห่งความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่กับซาตาน ตำแหน่งนี้บ่งถึงฐานะภาพและสิทธิอำนาจสูงสุดของพระองค์เหนือโลกทั้งสิ้น ความขัดแย้งนั้นได้ทวีความรุนแรงและความแน่วแน่มากขึ้นจากยุคหนึ่งสู่อีกยุคหนึ่ง และจะยังคงดำเนินต่อไปเช่นนั้นจนถึงเหตุการณ์สุดท้าย

เมื่อการกระทำอันชั่วช้าของของอำนาจแห่งความมืดจะถึงจุดสูงสุด ซาตานซึ่งร่วมมือกับคนอธรรม จะล่อลวงโลกทั้งสิ้นและคริสตจักรทั้งหลายที่มีได้รับความรักแห่งความจริง

แต่ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ทูลทูลภาพองค์นั้นทรงเรียกร้องความสนใจ พระองค์ทรงร้องด้วยพระสุรเสียงอันดัง พระองค์จะทรงสำแดงฐานะภาพและสิทธิอำนาจแห่งพระสุรเสียงของพระองค์แก่บรรดาผู้ที่ได้ร่วมมือกับซาตานเพื่อต่อต้านความจริง"

"ภายหลังจากที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้เปล่งเสียงของตนแล้ว คำบัญชาก็มาถึงยอห์นเช่นเดียวกับที่มาถึงดาเนียลเกี่ยวกับหนังสือเล่มเล็กนั้นว่า 'จงพินิจสิ่งเหล่านั้นไว้ซึ่งฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้เปล่งออกมา'

สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งจะได้รับการเปิดเผยตามลำดับของมัน

ดาเนียลจะยืนอยู่ในส่วนของตน ณ ปลายวาระของวันทั้งหลาย

ยอห์นเห็นหนังสือเล่มเล็กนั้นถูกเปิดผนึกแล้ว

แล้วคำพยากรณ์ทั้งหลายของดาเนียลจึงมีตำแหน่งอันสมควรของมันในข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม ซึ่งจะต้องประกาศแก่โลก

การเปิดผนึกหนังสือเล่มเล็กนั้นคือข่าวสารที่เกี่ยวเนื่องกับเวลา"

"หนังสือดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เล่มหนึ่งเป็นคำพยากรณ์ อีกเล่มหนึ่งเป็นการสำแดง; เล่มหนึ่งเป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ อีกเล่มหนึ่งเป็นหนังสือที่ถูกเปิดออก

ยอห์นได้ยืนยันความล้าลึกที่ฟ้าร้องเหล่านั้นเปล่งออกมา แต่ท่านได้รับบัญชาไม่ให้เขียนสิ่งเหล่านั้น"

"ความสว่างพิเศษที่ประทานแก่ยอห์นและได้ถูกแสดงออกมาในเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้น เป็นการพรรณนาเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะเกิดขึ้นภายใต้ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง"

The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.